

Наприклад, у залежності від кон'юнктури попиту та пропозиції, прогнозування обсягів продажів підприємства можуть бути зацікавлені в інтенсивному списанні витрат або в їх більш рівномірному розподілі протягом якого-небудь періоду.

Для цього важливо вибирати з переліку варіантів той, котрий буде відповідати поставленим цілям. Необхідно простежити, яке вплив зроблять прийняті рішення на собівартість, розміри прибутку і податків. Значна частина зазначених альтернативних можливостей відноситься до сфери керування оборотними коштами підприємства. [4, с. 196].

Таким чином, функціонування обігових коштів розпочинається з моменту їх формування і розміщення. Рациональне розміщення як складова управління оборотним капіталом має певні особливості не лише в різних галузях, а навіть і на різних підприємствах однієї галузі. Визначальними тут є такі чинники: вид господарської діяльності, обсяг виробництва; рівень технології та організації виробництва; термін виробничого циклу; система постачання необхідних товарно-матеріальних цінностей і реалізації продукції та ін. Залежно від розміщення, умов організації виробництва й реалізації продукції оборотні кошти мають різний рівень ліквідності, а отже, і ризику використання.

Література:

1. Поддєрьогін А.М. Фінанси підприємств: Підручник / А. М. Поддєрьогін. - К.: КНЕУ, 2002. – 457-460 с.
2. Арутюнов Ю.А. Финансовый менеджмент / Ю.А Арутюнов .– М.: КНОРУС, 2007. – 312 с.
3. Лахтіонова Л. А. Фінансовий аналіз сільськогосподарських підприємств : [навч. посіб.] / Л. А. Лахтіонова. – К. : КНЕУ, 2004. – 324 с.
4. Шеремет О.О. Фінансовий аналіз: Навчальний посібник. – К., 2005. – 196 с.

РОЗВИТОК ПРИНЦИПІВ ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛІНГУ НА ПРОМИСЛОВОМУ ПІДПРИЄМСТВІ

О.В.Балахонова, д.е.н., доцент

*Вінницький соціально-економічний інститут Університету «Україна»,
м. Вінниця*

Фінансовий контролінг є підсистемою контролінгу, мета якої полягає в забезпеченні ліквідності (фінансової рівноваги) підприємства. Функціональність фінансового контролінгу, так само, як і загального контролінгу, визначається якістю використаних інструментів, тобто методів і прийомів, станом механізмів планування та контролю, а також якістю інформаційних систем.

Фінансовий контролінг являє собою контролюючу систему, що забезпечує концентрацію контрольних дій на найбільш пріоритетних напрямках фінансової діяльності підприємства, своєчасне виявлення відхилень фактичних її результатів від передбачених і прийняття оперативних управлінських рішень, що забезпечують її нормалізацію.

Функції фінансового контролінгу проявляються в трьох основних сферах: отримання фінансових ресурсів (джерел), управління ними та їх використання.

Фінансові ресурси надходять на підприємство насамперед від покупців (замовників) і з ринку капіталів. Частина фінансових ресурсів не потрапляє відразу в оборот, а знаходиться в управлінні у вигляді резервів ліквідності; інші ресурси служать для фінансового забезпечення підприємства (йдуть у виробництво і на інвестиції), для обслуговування боргу (позики, кредити), розрахунків з державою (податки) і акціонерами (дивіденди) [2].

Фінансовий контролінг як важливий елемент системи загального контролінгу відрізняється спрямованістю і обсягом охопленої діяльності. Специфічний характер завдань фінансового контролінгу повинен знаходити відповідні відображення в організаційному устрої. На підприємствах, що впровадили системи контролінгу, останній розглядається звичайно як своєрідна одиниця, до компетенції якої входять різні завдання, в тому числі завдання фінансового контролінгу. Функції, або завдання фінансового контролінгу в цьому випадку

розподіляються між різними ділянками або відділами сектора загального контролінгу, що займаються аналізом, плануванням, реалізацією та контролем.

Організаційне виділення фінансового контролінгу з усієї його системи сприяє створенню більш сприятливих умов для розгляду ліквідності в числі найважливіших факторів, що враховуються в процесі прийняття рішень. Тим самим виникає організаційні або повноважні противаги переважної орієнтації контролінгу на такі аспекти, як рентабельність і раціональність господарювання.

До основних завдань фінансового управління підприємством відносять підтримання рентабельності та забезпечення платоспроможності. Рентабельність показує ефективність функціонування підприємства, тобто здатність генерувати додатковий продукт, а платоспроможність відбиває здатність підприємства в необхідних обсягах і вчасно платити в рахунок задоволення своїх зобов'язань, купувати потрібну кількість ресурсів для функціонування і розвитку [1].

Сьогодні всі суб'єкти господарювання існують на принципах самостійності і відповідальності, тому забезпечення платоспроможності має високе значення. Так як кожне підприємство повинно підтримувати платоспроможність, то йому необхідно активне управління фінансовими процесами.

Основними функціями фінансового контролінгу є:

- спостереження за ходом реалізації фінансових завдань, встановлених системою планових фінансових показників і нормативів;
- вимір ступеня відхилень фактичних результатів фінансової діяльності від передбачених;
- діагностування за розмірами відхилень серйозних погіршень у фінансовому стані підприємства і істотного зниження темпів його фінансового розвитку;
- розробка оперативних управлінських рішень по нормалізації фінансової діяльності підприємства відповідно до передбачених цілями та показниками;
- коректування при необхідності окремих цілей і показників фінансового розвитку у зв'язку із зміною зовнішнього фінансового середовища, кон'юнктури фінансового ринку і внутрішніх умов здійснення господарської діяльності підприємства [3].

Як видно з цих функцій, фінансовий контролінг не обмежується здійсненням лише внутрішнього контролю за фінансовою діяльністю і фінансових операцій, але є ефективною координуючою системою забезпечення взаємозв'язків між формуванням інформаційної бази, фінансовим аналізом, фінансовим плануванням і внутрішнім фінансовим контролем на підприємстві.

Література:

1. Басанцов І.В. Державний фінансовий контроль: Регіональні аспекти : [монографія]/І.В. Басанцов. – К.: Корпорація, 2006. – 234 с.
2. Бутинець Ф.Ф. Контроль і ревізія /Ф.Ф. Бутинець та ін. – Житомир: Рута, 2002. – 544 с.
3. Тікань Л.В. Фінансовий контроль: теорія та методологія /Л.В. Тікань, Ю.О. Голуб, Н.В. Сіногіна. – Харків: ХНЕУ, 2009. – 92 с.

ІНОЗЕМНІ ІНВЕСТИЦІЇ ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Н.В. Акименко, к.е.н., доцент
І.С. Семенова

Одеський національний політехнічний університет

Актуальність проблеми. Інвестиційна діяльність в тій чи іншій мірі властива будь-якому підприємству. Прийняття інвестиційного рішення неможливе без врахування наступних факторів: вид інвестиції; вартість інвестиційного проекту; альтернатива доступних проектів;